

ÉLETÜNK

L. évf. 3. szám (50. Jg. Nr. 3.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2018. március

MEGTÉRÉSÜNK SZENTSÉGI JELE

Ferenc pápa ideai nagyböjti üzenetét február 6-án tették közzé „A gonoszság elhatalmasodásával sok szívben kihűl a szeretet” címmel. Jézusnak a világ végéről szóló jóvendöléseit alapul véve a pápa üzenetében a hamis prófétákról, a kihűlt szívről, az ima, böjt, alamizna feladatairól és végül húsvét tüzeréről szól.

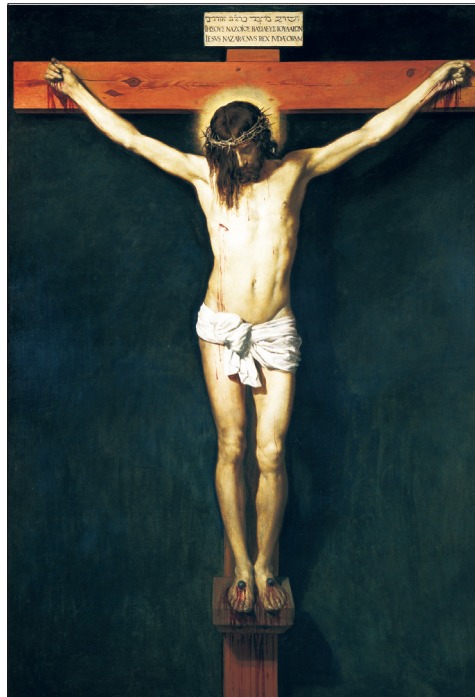
Az Úr húsvétjára való készüllet jegyében a Gondviselő Isten minden évben felajánlja nekünk a nagyböjtot, „mint megtérésünk szentségi jelét” – idéz a pápa bevezető gondolatában az első nagyböjti vasárnap könyörgéséből, majd megnevezi üzenete célját: szeretnék segíteni az egész Egyháznak, hogy örömmel és igazsággal éljen ebben a kegyelmi időben, amihez sugallatként Jézusnak a Máté evangéliumában tett egyik kijelentésére támaszkodik: „A gonoszság elhatalmasodásával sok szívben kihűl a szeretet” (Mt 24,12).

Jézus szava abban a végidőket érintő beszédében hangzik el, melyet az Olajfák hegyén mondott, szenvedése kezdetén. Jézus nagy üldöztetést jelez. E fájdalmas eseményekkel szemben néhány hamis próféta sokakat megtéveszt majd – mondja –, ami azzal fenyeget, hogy sokak szívében kihűl a szeretet.

Az evangéliumi szövegben milyen formát öltenek ezek a hamis próféták? – teszi fel a kérdést a pápa. Olyanok, mint a kígyóbűvölők, akik kihasználják az emberi érzelmeket, hogy rabszolgává tegyék és oda vigyék őket, ahová akarják. Isten számos gyermekét bűvölték el pillanatok alatt tetszelgős hízelgéseikkel, hogy boldoggá teszik őket. Hány embert szédített el a pénz ígérete és lett a haszon és siralmas érdekek rabszolgájává! Hányan élnek csak önmagukra gondolva és végzik magányban!

Ismét más hamis próféták sarlatánok – folytatódik az üzenet –, akik egyszerű és közvetlen megoldásokat kínálnak a szenvedésre, amely orvoslás azonban teljességgel hatástalan. Mennyi fiatalnak is ajánlották a kábítószer hamis gyógyszerét, a „használd és dobd el”, a könnyű és gyors, becstelen nyereség orvosságát? Hányat hálózta be a teljesen virtuális világba, ahol a kapcsolatok egyszerűnek és gyorsnak tűnnek, mígnem drámaian üresnek mutatkoznak? Ezek a csalók értéktelen dolgokat kínálnak, elveszik a legértékesebbet, a méltóságot, a szabadságot, a szeretet képességét. A hiábavalóság csallása ez, mely páváskodásra indít bennünket, majd végül neveltségessé tesz, ahonnan már nincs visszatérés! – figyelmeztet a pápa nagyböjti üzenete. Éppen ezért ne csodálkozzunk, mert ezt mindig a gonosz műveli, a „hazugság atyja” (Jn 8,44), aki a rosszat jó, a jót rossz színben tünteti fel, hogy megzavarja az ember szívével. Mindnyájunk feladata, hogy a szívünket megvizsgáljuk, vajon fenyegeti-e azt hamis próféták hazugságai. Meg kell tanulni, hogy hatoljunk a mélyre és ott ismerjük fel annak a jó és tartós lenyomatát, ami az Istentől való és valóban a javunkat szolgálja.

(Folytatás a 7. oldalon)

Krisztus a kereszten
– Diego Velázquez festménye (1632)

DSIDA JENŐ Nagypénteki ima

*Uram, csúfoltak,
Kínóztak Téged
Aki szerettél
Minden szenvedőt.
Szegekkel vert a
Világ keresztre,
Aki mindig csak
Vigasztaltad őt.*

*Mi jót is tettem
Én a világnak,
Sok-sok napomon?
Csúfolnak?
Kínóznak?
Szegeznek engem?
Mért panaszkodom?*

*Uram, bocsáss meg!
Haragban égni
Nincs okom;
Egyebet kérni
Nincs jogom;
Uram, csak áldlak,
Nem panaszkodom.*

SÍK SÁNDOR Jézus és a keresz

*Akkor fölemelék a keresztet a poroszlók,
És tompán megzördültek a hosszú nagy szegek.
Odalépett. Szemében két csillag remegett,
S az ostor izzó csókja szent vállain piroslott.*

*Vöröslő fény világolt a Koponyák-hegyén,
Az égen torladoztak fekete fellegek.
Már vijjogott a szél, a föld már reszketett,
És recsegett a kárpit a templom rejtékén.*

*A palota előtt kiáltozott rekedten
A hullámzó tömeg, kis, szegény emberek.
A lét örök forgása egy percre megmeredt,
S némán egymásra néztek: Krisztus és keresz, ketten.*

*Nagy, ismeretlen tüzzel a lét új titka rezgett
Szemén és homlokán s a töviskoszorún.
És karjait kitárta, szelíden, szomorún,
És magához ölelte a rettentő keresztest.*

A NAGY NAPOK

Írta: Kránitz Mihály

A hívő ember számára az év legkiemelkedőbb időszaka a „nagyak” nevezett hét, mely virágvasárnaptól kezdődik és húsvétvasárnap, Krisztus feltámadásában éri el csúcspontját. A nagyhét „nagy” napjai mint súlyos lépések haladnak Krisztus utolsó óráin át a Golgota keresztféig, hogy onnan a Koponyák hegyénél is magasabbra, az egyszer s mindenkorra szóló áldozat beteljesülésének, a bűn és a halál erejének megtörésével a feltámadott test szemléléséig jusson el az üdvözülés örömeivel.

Ez az a hét, amelynek minden eseményéről, és majd minden órájáról részletes ismeretünk van: a jeruzsálemi bevonulástól egészen húsvétvasárnap küszöbéig, a keresztről levett Megváltó temetéséig, egészen addig, „míg a Galileából jött asszonyok is elmentek és megnézték a sírt”, hogyan helyezték el benne a holttestet (Lk 23,55).

Jeruzsálem Jézus élete utolsó hetének célállomása volt. Maga is tudta, hogy „nem vesztet el próféta Jeruzsálemben kívül” (Lk 13,31). Mégis határozott úti cél volt Jeruzsálem a húsvét megünneplésére Jézus és tanítványai számára. Bár a virágvasárnap egy győzelmes király bevonulását idézi fel a szent városba, de aztán Jézus mégis megsiratta Jeruzsálemet lakói keményszívűsége miatt. Az öröm és az ujjongás pillanatai után, amikor talán a tanítványok is mesterük dicsőségében részesülhettek, tanításai és példabeszédei (a két fiú, a gyilkos szőlőművesek, a királyi menyegző), melyeket mind közvetlenül szenvedése előtt mondott, már előre vetítik a hamarosan bekövetkező eseményt, Jézus áldozatát, mely szentté és naggyá avatja földi tartózkodásának ezeket a napjait.

Most végigkísérhetjük – és szánjunk is rá időt – az evangélium lapjain ke-

resztül Jézus életének ezt a kiemelt időszakát, melyről úgy vall, hogy „ezért az óráért jött” (Jn 12,27). Ez tehát, vagyis az egész nagyhét: Jézus „nagy” órája.

Tanítványaira tekintve mennyi Atyjához fohászkodik: „A feladatot, amelynek elvégzését rám bízta, elvégeztem.” (Jn 17,4) S ekkor, azaz nagycsüörtökön szeretetének legnagyobb jelét adta azáltal, hogy az utolsó vacsorán „kezébe vette a kenyeret... azután apostolainak nyújtotta a kelyhet ezekkel a szavakkal: ez az én testem... ez az én vérem” (Mt 26,26–28). Ez a pillanat – amelyre minden szentmisében emlékezünk – az Eukarisztia alapítása, egyúttal a papság alapítása, és János evangéliumában, ahol nem találjuk meg az utolsó vacsora leírását, ellenben a lábmosás szerepét, mellyel jelzi később kimondott parancsát a felebaráti szeretetről. A tanítványok ugyanis nemcsak az ő testének elővételezését kapják a kenyérben és a borban, hanem lábuk megmosásával Jézus arról is „nagyon” szeretetről tesz tanúságot, melyet hamarosan szenvedésével és üdvözítő halálával fog nyilvánvalóvá tenni, s ennél nincs nagyobb szeretet.

(Folytatás a 2. oldalon)

ERDŐ PÉTER BÍBOROS LÁTOGATÁSA NEW YORKBAN

Erdő Péter bíboros, primás január 27. és február 3. között tett New Yorkban látogatást. Ennek keretében január 29-én előadást tartott a Columbia Egyetemen, „Vallás és egyház a világi államban” címmel, majd január 31-én találkozott a New York-i magyar közösséggel.

A főpásztor január 28-án a Columbia Egyetem campusán található Szent Pál-kápolnában szentmisét mutatott be, amelyen az intézmény tanárai és több száz katolikus hallgatója vett részt. Erdő Péter bíboros előadására az egyetem rangos Bampton Lectures sorozatában került sor. A Bampton Lectures keretében az akadémiai év folyamán egy-egy kiemelkedő tudós tart előadást, választott témában. A Columbia Egyetemen 1948 óta rendezik meg e tudományos programot – az ideje volt az ünnepi, negyvenedik alkalom.

Erdő Péter előadásában figyelemre méltó az erkölcsi relativizmus veszélyeire, és arról beszélt, miért van szükség az Egyházra a szekuláris államban. Elmondta, a relativizmus – az arra való képtelenség, hogy valamit objektíven helyesnek vagy helytelennek nyilvánítsunk – súlyos válságot jelent a modern szekuláris államokban. A természeti törvény adta alap nélkül a társadalmak instabillá válnak, és megnyílik az út az erkölcsi rossz előtt. Az állam nehezen

A New York-i magyarok körében

tudja eldönteni, mi a jó az ember számára – mondta a bíboros –, ha nélkülözi azt az alapot, amelyet a természeti törvény és a vallásos világnézet adhatna meg. A természeti törvény hiánya és a világ racionális működésébe vetett hit meggyengülése miatt a társadalmak elvesztik a demokratikus intézményekbe vetett bizalmukat. Jó eséllyel helytelen és káros döntések születnek, különösen ha a közjó koncepciója elbizonytalanodik, mert még a törvény antropológiai alapjait illetően sincs konszenzus – fejtette ki Erdő Péter.

(Folytatás a 3. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A keresztény hit védelmezői (12.)

Az ókorban Nyugat városaiban a keresztények görögül beszéltek. Görög volt a liturgia, a prédikáció, a hitoktatás. Az utolsó szerző Rómában Hippolitosz (†235), aki még görögül írta műveit. Két évtizeddel halála után, Novatinus már latinul adta ki művét. A pápák közül csak István és Cornelius írtak latinul a III. században, a többi görögül. A pápák sírfeliratait is görögül készítették. A latin mellett még a IV. században is megmarad a görög nyelv a liturgiában, de közben letejt a keresztény réteg, mely már csak latinul értett.

Az első latinul verselő keresztény költő Commodianus. Egyesek szerint Commodianus püspök volt. Akkor írta műveit, amikor a pogányság befolyása még jelentős volt. Népnyelven írt, népszerűsítésre törekedett, a nép tanítására. Művei jól tükrözik, hogy mit hittek a keresztény tömegek. A klasszikus latinról lemondott, mert a nép nem értette volna. A latin népnyelv majd csak a kereszténység győzelme után nyer polgárjogot a latin irodalomban, Commodianus ebből a szempontból megelőzte korát.

A latinul író Lactantius Afrika szülőlete volt. Diocletianus császár udvarába hívta, hogy ott retorikát tanítsa. Mestere volt a latin nyelvnek, a humanisták elnevezték keresztény Cicerónak. Fő műve a kereszténység védelmében írt Isteni tanítások (Divinae Institutiones). Könyvét az egész keresztény hit összefoglalásának szánta. Ő volt az első, aki latin nyelven írt ilyen jellegű munkát. Az első két könyvben a pogány vallás kritikáját nyújtja. A valláskritika után következik a filozófia kritikája (3. könyv). A pogány vallás és bölcsélet ellentmondásainak ecsetelése vezeti át a keresztény tanításba: a kereszténység a Krisztus által a mennyből hozott igaz vallás és igaz bölcsesség. Ezután a jelenre irányítja a figyelmet, panasolja az igazságosság hiányát a földön. Az igazságosság akkor tér vissza az emberek közé, ha mindenki megismeri az igaz Istent. Az istentisztelet helyes formáját csak a keresztényeknek lehet megtalálni – írja (6. könyv). A hetedik könyvben a végső dolgokról értekezik.

Lactantius írása az üldözök haláláról (De mortibus persecutorum) szenvedélyes hangnemben írja le Diocletianus és Maximinus Daia halálát. Könyve 314 és 317 között íródott.

A vértanúk korának sajátos irodalmi emlékei a vértanúakták. A vértanúk peréről, szenvedéseiről, haláláról esetenként periratok (acta) vagy szemtanúk számoltak be. A szemtanúk beszámolóit a vértanúk hősies magatartását, szilárdágát, hitét ecsetelik. Intő, tanító szándékkal íródtak, gyakran levél formájában.

ban. Az akták rövidke, hivatalos stílusban szerkesztettek. Érintik az előzményeket, részletesen közlik a per lefolyását, a feltett kérdéseket, az azokra adott válaszokat, végül az ítéletet.

A IV. században, amikor nem voltak már vértanúk, igen népszerű olvasmányokká váltak a vértanúakták. Éppen ezért nem is kerülték el sorsukat: átdolgozták, egyre több épületes, csodás elemmel szőtték át azokat, irodalmi műfajjal alakultak. A vértanúk kora elmúlt, de az Egyházban tovább élt a vértanúk kultusza, a vértanúk a hit példaképeivé váltak. A hatást még fokozták azzal, hogy mind több csodás elemet szöttek be az eredeti beszámolóba. A rövid dialógusokat részletezték, annyira, hogy az eredeti szűkszavú akták csaknem regénnyé változtak.

A vértanúakta keresztény regénnyé alakult, ugyanazt a szerepet töltötte be a IV. századtól kezdve, mint kétszáz évvel korábban az apokrif apostolok cselekedetei. A vértanúaktákat teológiai eszmék hiteles színben való feltüntetése is felhasználták. A vértanúeszmek alkalmasnak látszott bizonyos irányzatok legitimálására, melyeket az Egyház esetleg elutasított volna. Az aktákba mind több látomást és magánkinyilatkoztatást fűztek be. Az akták legnagyobb része ilyen átdolgozások áldozata lett. Az eredeti akták a vértanúk erkölcsi nagyságát mutatták be, az átírások a csodás elemeket emelték ki az eredeti iratokból.

A legrégebbi vértanúakta a Polükarposz vértanúsága, mely levélformában íródott. Nem más, mint a szmirnai keresztények levele a frígiai keresztényeknek, melyben püspökük vértanúságáról számolnak be. Hiteles dokumentumnak tekinthető. Quadratus prokonzul azt parancsolja az agg püspöknek, hogy átkozza meg Krisztust. Polükarposz erre a felszólításra így válaszol: „nyolcvanhat éve szolgál nekik s még soha nem bántott engem, hogyan gyaláznám meg királyomat, aki megváltott engem”? A mártírimum írója közli az imát, melyet Polükarposz halála előtt elmondott. A legrégebbi keresztény imaszövegek egyike, melyet

ismerünk. Minden valószínűség szerint liturgikus ima. Polükarposz 156. február 6-án halt vértanúhalált.

Mentes maradt minden legendás elemtől a Jusztinosz és társai vértanúsága című akta. Csak Rusticus prefektus és Jusztinosz párbeszédét tartalmazza. A prefektus az iránt érdeklődött, hogy hol és mikor szokott összejönni Jusztinosz tanítványai és barátai. A hivatalos kérdések után felszólítja Jusztinoszt és társait, hogy mutassák be az előírt áldozatot a császár géniuszának. Ezt a vértanú filozófus társaival együtt elutasítja, nem tartva igényt a megfontolási időre sem, mert, mint mondja: ilyen jelentős dologban nincs helye megfontolásnak. Rusticus kihirdeti az ítéletet, az elítélteket elvezetik és végrehajtják az ítéletet.

A latin keresztény irodalom legősibb emléke. A scilliumi vértanúk aktája. A scilliumi vértanúk Észak-Afrika első vértanúi, akiket Saturninus prokonzul ítelt halálra. Az első latin keresztény irat, melyet görögre is lefordítottak. Az akta beszámolója szerint Saturninus prokonzul a császár bocsánatát igéri a vádlottaknak, ha józan belátásra térnek. A keresztény Speratus válaszol: „soha rosszat nem tetünk, sőt, ha rosszat kellett eltűnni, hálát adtunk, mert Uralkodónkat (imperatorem nostrum) követjük.” A prokonzul kísérletet tett a keresztények észhez térítésére: „mi is vallásosok vagyunk, s vallásunk egyszerű, urunk, császárunk géniuszára esküszünk, az ő üdvéért könyörgünk, amit nektek is meg kell tenni.” Ismét felszólítja, hogy esküdjön a császár géniuszára. Speratus válasza: „Nem ismerem e világ urát, hanem inkább annak az Istennek szolgálom, akit senki ember nem látott és szemével nem is láthat. Nem lótam, ha valamit veszek, megfizetem az árat, mert Uramat, az ég és minden nemzet Urát ismerem el.” A prokonzul a többieket is végigkérdezi. Utolsó kérdését mindenkinek külön-külön teszi fel: „Megmaradsz-e kereszténynek?” Majd: „Akartok-e időt a megfontolásra?” Speratus válaszol mindenki nevében: „Ily igaz ügyben nincs helye megfontolásnak.” A prokonzul még megkérdezte: „Mi van a táskátokban?” Speratus válasza: „Az igaz férfiumnak, Pálnak a levelei és könyvei.” A II. század végén szerint a keresztények már egyénileg is olvasták Szent Pál leveleit latin fordításban. Végül a prokonzul kihirdeti az ítéletet, a keresztényeket elvezetik, végrehajtják az ítéletet. A rövid vértanúakta hitelességéhez nem fér kétség.

(Folytatjuk)

Gaál Jenő SVD

IMASZÁNDÉK

Márciusra

A lelki megkülönböztetés elsajátításáért: hogy az egész Egyház felismerje, milyen fontos a lelki megkülönböztetés tanulása, mind személyes, mind közösségi szinten.

A lelki megkülönböztetés segít felismerni azokat a valódi „jeleket”, amelyek megmutatják, hogy milyen lépéseket kell megtennünk életünk egyes pillanataiban. Csak imádkozással leszünk képesek arra, hogy életünk minden pillanatában helyesen éljünk. Életünk minden pillanatának egyetlen ura és mestere maga az Isten. Az Isten által adott, az idő misztériumával történő találkozást segítő egyetlen erő pedig nem más, mint a remény. A keresztény ember imádkozunk, és lelki megkülönböztetéssel vándorol életútjának minden pillanatában, miközben reménykedik Istenben, aki az idő végén vár rá.

Ezért kérjük Istentől a kegyelmet, hogy bölcsen járjuk végig életünk útját. Ez a bölcsesség indít minket arra, hogy imádkozunk, és lelki megkülönböztetést végezzünk minden pillanatban, és így állandó reménységgel tudjunk élni.

Ferenc pápa 2013. november 26-án tartott elmélkedése nyomán

CSÁNGÓ VÉRTANÚ

Ferenc pápa január 27-én kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát. Elismerték többek között a csángó ferences harmadrendi Antal Veronika vértanúságát, akit szentmiséről hazatérőben öltek meg, miközben tisztaságát védte.

2003. november 25-én a nisiporești Szűz Mária mennybevétele-templomban több ezer hívő, valamint számos pap jelenlétében hivatalosan megkezdődött a szenttéavatási per. Az Egyház által kinevezett személyek több tanút meghallgattak, köztük a megtért gyilkost is. Az egyházmegyei szakasz 2006. november 11-én zárult le. Az iratokat átadták a Szentek Ügyeinek Kongregációjának. Ferenc pápa idén január 27-én kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát, és meghatalmazta többek között a csángó ferences harmadrendi Antal Veronika vértanúságát elismerő dekrétum közzétételére. Ezzel megnyílt az út a hatvan évvel ezelőtt vértanúságot szenvedett csángó lány boldoggá avatása előtt.

(VR)

A VERONAI TRAGÉDIA ÉVFORDULÓJA

A veronai Sant'Anastasia-templomban bemutatott szentmisével emlékeztek meg a tavaly január 20-ai éjjelen történt buszbalaszt áldozatairól, a Szinyei Merse Pál budapesti gimnázium diákjairól és kísérőikről. Az első évforduló alkalmából bemutatott misén a baleset által érintett olasz hatóságok képviselői vettek részt: a szerencsétlenség helyszínére elsőként érkezett autópálya-rendőrség képviselőjében Girolamo Lacquaniti parancsnok, valamint a városi önkormányzat, idegenrendészet, tűzoltóság, a Vöröskereszt, a helyi egészségügyi hatóságok. A misén jelen voltak a Veronában és környékén élő magyarok, akik többek között tolmácsként segítettek a baleset utáni órákban és napokban. A veronai városközpontban található Sant'Anastasia-templom plébánosa, Silvano Mantovani beszédében kijelentette, Verona soha nem felejtje a magyar áldozatokat és családjaikat, akikhez mindig is közel fog állni. A L'Arena veronai napilap azt írta, hogy „a tragédia mélyen egymáshoz kötötte Verona és Budapest városát”. □

A NAGY NAPOK

(Folytatás az 1. oldalról)

A virágvasárnaptól nagycsütörtökig tartó napokat is szinte lélegzetvisszafojtva éljük meg az apostolok, s még akkor is, ha kaptak feladatokat, hogy abban a bizonyos felső teremben mindent előkészítsenek, ami szükséges a húsvét ünneplésére, Jézus szavaiból és magatartásából tudják és érzik, hogy ő a beteljesedés felé halad.

Jézus a Getszemáni-kerti imájában mondja ki az Abba (Atya) megszólítást Isten felé, amellyel számunkra is nyilvánvalóvá teszi, akár vérverítéssel is, hogy az Isten Atya, aki minden bajunk mellettünk áll. Ennek megértéséhez idő kell, mert amint tudjuk, a tanítványok is elaludtak nagycsütörtök éjszakáján, épp akkor, amikor Jézus kimondta: „Elérkezett az óra.” (Mt 26,45) Ő tudta, hogy nagyhetének hátralévő utolsó napjai számára annak a kehelynek a kiürítését jelentik, amelyről János és Jakabot is megkérdezte: „Ki tudjátok inni azt a kelyhet, amelyet majd én kiiszom?” (Mt 20,22) Nekünk is meg kell hallanunk és teljesítenünk kell Jézus

szavát, amikor elkísérjük a fájdalmak helyére: „Maradjatok itt, és virrasszatok velem!” (Mt 26,38)

Még ha Jézus tudta is, hogy „elérkezett az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához” (Jn 13,1), mindenben teljesíteni akarta a mennyei Atya akaratát, s bár megborzongott a rá váró szenvedéstől, halálfélelem kerítette hatalmába, de egy angyal megjelent neki az égből, és kimondta azt, ami a mi mindennapi imánk is lehetne: „Ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te.” (Mk 14,36) S ekkor újból felkiáltott: „Itt az óra, az Emberfiát a bűnösök kezére adják.” (Mk 14,42) A napok és az órák súlya így lesz egyre nehezebb Jézus számára, hogy valóban teljesedjen, amit Keresztelő János róla kijelentett: „Nézzétek, az Isten báránya! Ő veszi el a világ bűneit.” (Jn 1,29) Jézusnak épp az kell, ami másnak nem: az én bűneim és gyengeségeim.

Ahogy most Jézusra rázuhan a sötétség, a vágyak és az ostorcsapások, úgy halad tovább az általa háromszor is megjövendölt módon, hogy az Emberfiát halálra ítélik, kiszolgáltatják a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megostorozzák, és keresztre feszítsék (Mt

20,19). Ezért „nagy” ez a péntek Jézus számára, mert annak minden egyes története őt „a fájdalmak férjfiává tette, aki tudta, mi a szenvedés, aki betegségeinket viselte, akit bűneinkért szűrtak át, akit gonoszágainkért törtek össze, és akinek a sebei szereztek nekünk gyógyulást” (Iz 53,3–5).

A fájdalmak között is a kereszt bölcsessége ragyog fel, mely napnak a története annyira belevésődött Pál apostol szívébe, hogy az első keresztényként így figyelmezteti: „Nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a Megfeszítettéről.” (1Kor 2,2) Szívleljük meg mi is ezt a tanácsot, mert biztos, hogy a „bűn elleni küzdelemben még nem állunk ellen a vérünk ontásáig” (Zsid 12,4).

A tövises, fényes istenker legyen a mi vigaszunk, hogy majd a Megváltó halálát követő nagy csöndben el ne csüggedjünk, és a nagyhét utolsó napján és nagyszombaton, mialatt a Megváltó a sírban nyugodott, mi is megvalljuk Pál apostollal: „Krisztussal engem is keresztre feszítettek, élek, de már nem én élek, hanem Krisztus él bennem. Minthogy azonban most még testben élek, Isten Fiának hitében élek, aki szeretett, és feláldozta magát értem.” (Gal 2,19–20) □

JÓ VOLT EGYÜTT LENNIÜK A TESTVÉREKNEK

Ausztriában szolgáló magyar lelkészek találkozója

Pál László kismartoni püspöki vikárius meghívására ebben az évben tizenkét pap válaszolt igennel, köztük e sorok írója is. Az idei, 2018. január 8. és 10. között megtartott találkozó egyike volt azoknak a már hagyománnyá vált összejöveteleknek, amikor a paptestvéri összetartozás jegyében valóban nagyon örülünk egymásnak. Hasonlóan az előző évekhez, most is volt egy központi, kiemelt téma, amely meghatározta programunkat. Visszaemlékezve az elmúlt év protestáns jubileumára, a reformáció ötszázadik évfordulójára, mi is az ökumené jegyében szerveztük ezt a találkozást, és első alkalommal bejártuk Várvidék (Burgenland) mindazon településeit, ahol magyar nyelvű katolikus szentmisén, református és lutheránus istentiszteleteken vehetnek részt a közösségek tagjai.

Mindenki beszél magyarul, de nem mindenki magyar származású, ezért nevezik a találkozót magyar és magyarul beszélő, Ausztriában szolgáló katolikus lelkészek találkozásának. Ebben az évben jelen volt: P. Gáspár Adalbert bencés szerzetes, alsóöri plébános, aki ellátja Felsőört és Örszigetet is; Ghinari Johann, aki burgenlandi osztrák plébániai szolgálata mellett Középpulyán misézik magyarul; Ilk Antal, a Linzi Egyházmegye alkoveni helységéből mint nyugalmazott plébános, aki ugyanott ma is végez papi szolgálatot; Molnár Ottó pápai prelátus, osztrák munkája mellett gráci magyar lelkész; Nagy-György Attila, az Innsbrucki Egyházmegye magyar lelkésze, aki ezt osztrák plébániai szolgálata mellett látja el; Pál László kismartoni püspöki vikárius, az egyházmegye magyar pasztorációs részlegének felelős helynöke, egyben Kismarton magyar lelkésze; Szabó Ernő, osztrák munkája mellett a Linzi Egyházmegye magyar lelkésze; P. Szabó Jenő szalézi oblatúr szerzetes, a Linz-Pöstlingberg-i Mária-zarándokhely plébánosa és vezetője; Szomszéd Tamás, aki osztrák szolgálata mellett Bécsújhelyen és Badenben misézik magyarul; Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora; Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű katolikus pasztoráció országos igazgatója; s végül, de nem utolsósorban Wechter János felvidéki származású, burgenlandi osztrák plébánián szolgáló szlovák pap, aki beszél magyarul, és aki rokonszenvből jár a találkozókra. A tizenkét lelkészből hatan annak idején a gyulafehérvári szemináriumban végeztük a teológiát.

Első este, megérkezésünket követően, a Kismartoni Egyházmegye püspöke, Zsifkovics Ágidius várt vacsorára, így abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy – a korábbi évekhez hasonlóan – ismét a vendégei lehettünk. Vacsora előtt a püspöki kápolnában Pál László megköszönte a meghívást, és azt, hogy a főpásztor időt szentel számunkra, fogad minket. Ágidius püspök ezt követően magyar szavakkal így köszöntötte csoportunkat: „Kedves Paptestvérek! Szeretettel köszöntelek titeket Kismartonban és utólag is áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok számotokra! Kismarton és Burgenland a nagy Magyarország része volt, és ezért minden Ausztriában élő magyar hazája is. Éppen ezért ez az évenkénti találkozó hazatérés nektek. Én mint kismartoni püspök az Ausztriában élő magyarok védnökének tekintem magam, aki hidat épít a magyar katolikus egyházzal. Köszönöm az Ausztriában élő magyarokért végzett lelkipásztori munkátokat, a jó együttműködést és a paptestvéri kapcsolatok ápolását. Kísérje Isten áldása munkátokat és a rátok bízott közösség életét. Köszönöm a látogatást. Éreztétek jól magatokat! Isten hozott!” Az a kijelentése, hogy ő az Ausztriában élő magyarok védnökének tekinti magát,

Ausztriai magyar papok Zsifkovics püspökkel
(Fotó: Gollubits Franz)

visszanyúl Stefán László, az egyházmegye első püspökének azon megbízatására, amelyet 1956-ban XII. Piusz pápától kapott, aki őt kinevezte az ausztriai magyarok apostoli kormányzójává. Jó érzés volt tehát ezt ma hallani, hiszen ezek a szavak a múltban gyökereznek, és ezt a küldetést a jelenlegi főpásztor ilyen jellegű megbízatás nélkül is tudatosan ápolja. A kápolnában együtt imádkoztunk és magyar karácsonyi énekeket énekeltünk, majd püspöki áldásban részesültünk. *(Együttlétnket fényképen is megörökítettük, amely fent is látható.)*

A kápolnából a terített asztalhoz mentünk, de útközben még aláírtuk a vendégkönyvet, hogy látogatásunknak írásos nyoma is maradjon. Sosem lehet tudni, hogy a történészek mikor veszik ennek hasznát.

A vacsorát a püspökségen szolgálatot teljesítő szarajevói horvát nővérek készítették és szolgálták fel. A püspök érdeklődésére azok a jelenlévő lelkészek, akik magyar pasztorációban (is) dolgoznak Ausztria különböző egyházmegyéiben, beszámoltak munkájukról és a magyar hívek egyházhoz való viszonyulásáról. A főpásztor így betekintést nyert az ausztriai magyar katolikusok életébe, ismételtlen megköszönte a munkát és Isten áldását kívánta az elkövetkező időkre. Búcsúzásunk előtt mindenkit megajándékozott a Kismartoni Egyházmegye 2018-as évkönyvével és egy doboz édességgel. Azzal köszöntünk el tőle, hogy jövőre ismét visszatérünk.

Szálláshelyünkön, a ferences templom közelében lévő Park Hotelben a kellemes együttlét folytatódott: egy pohár finom burgenlandi bor mellett, amit házigazdánk, Pál László jóvoltából fogyaszthattunk el.

Másnap reggeli után autókkal indultunk ökumenikus körutunkra, hogy Alsóörön (Unterwart) a római katolikus templomban 10 órakor megkezdhesük a koncelebrációs szentmisét, amelyen, a hívekkel együtt, mi, papok tizenketten imádkoztunk. Ezen a településen ennyi pap az oltár körül még sosem állt. Itt minden vasár- és ünnepnap van magyar nyelvű szentmise, hűen ápolják a településen a magyar nyelvet és kultúrát. A szentbeszédet a helyi plébános, a bencés Gáspár Adalbert atya tartotta, a főcelebráns pedig e sorok írója volt. Köszöntő szavaiban Pál László a tizenkét apostolhoz hasonlította a koncelebráló papok közösségét, ami meg is felel a valóságnak, hiszen a maga területén mindenki apostoli munkát végez.

(Folytatás a 6. oldalon)

ÖSSZETARTANI A HELYI MAGYARSÁGOT LOS ANGELESBEN

Kőrösi Csoma-ösztöndíjasok az Egyesült Államokban

Nemcsak a szórványban, hanem a diaszpórában élő magyarságnak is nagy szüksége van ösztöndíjasokra különböző kulturális területen – ismerteti Indri Dániel a Kőrösi Csoma-program lényegét. A Los Angeles-i Egyesült Magyar Házban végzi tevékenységét a magyar kormány által elindított kezdeményezés ösztöndíjasaként. Az intézmény közel száz évvel ezelőtt jött létre és célja a magyar kultúra ápolása, nemzeti ünnepeinknek a megtartása.

Felmérések szerint Los Angelesben közel 120 ezer magyar él, de nagyon kevés azoknak a száma, akik közülük ellátogatnak rendszeresen vagy alkalmanként a Magyar Ház rendezvényeire. Több helyi magyar szervezet igyekszik bevonni programjaiba a kaliforniai nagyvárosban élő magyarokat. Ezek közé sorolható a Magtár és a cserkészek különböző csapatai, valamint a Kárpátok néptáncgyűttes, amely több mint ötven éve működik. Létezik továbbá magyar iskola a református egyház keretében, illetve a Szent István katolikus templom. Mindegyik intézmény igyekszik az összetartást erősíteni.

Nem egyszerű a feladata: a magyarság összefogása, ami nem könnyű, hiszen egy másik országban, kontinensen az összetartás erősítése komoly kihívás.

A Magyar Ház működése válaszút elé érkezett: összefogással kell ezt az intézményt megmenteni – hangsúlyozza Dániel. Egyik lehetőség az, hogy minél többen jöjjenek a rendezvényekre és a magyarok egymás között is osszák meg e programok hírét. Nagy szükség van arra, hogy a fiatalokat is vonzzák a különböző rendezvényekre.

Danyi Ágnes ösztöndíjas a néptáncoktatás előremozdításával foglalkozik a Kőrösi Csoma-programon belül a Los Angeles-i és a nagyváros környéki magyar közösségekben. Egyik fő tevékenysége a Kárpátok néptáncgyűttes próbáinak megtartása, illetve néptáncoktatás. A Magyar Táncművészeti Egyetemen tanul Budapesten, hogy később táncanárként folytassa tevékenységét. A Los Angeles-i és a hollywoodi magyar cserkészcsapatoknál, illetve a resedai magyar iskolában is néptáncot és népdalt oktat.

Az amerikai magyar közösségeknek bármely segítség jól jön, mert a munka, a család és egyéb elfoglaltságok mellett vállalják ezeket a szabadidős tevékenységeket – emeli ki Danyi Ágnes, aki nagyon hasznosnak itéli tevékenységét a helyi magyarok szervezeteiben. Nagyon sok áldozattal jár pl. az, hogy a szülők elvigyék gyermekeiket a szombati magyar iskolába. Ebben a munkába cseppent bele, és mint mondja, egy nagyon élő, lelkes és szerethető közösségbe érkezett. A helyi közösségek örömmel vesznek minden új ötletet és megvalósításukban segítenek.

ERDŐ PÉTER...

(Folytatás az 1. oldalról)

Január 31-én a bíboros ünnepi találkozón vett részt az Apostoli Szentszék ENSZ nagykövetségének épületében. A találkozó házigazdája Bernardito Auza érsek, szentszéki ENSZ-megfigyelő és Arthur Schneier rabbi volt. Megjelent: Bogyay Katalin, Magyarország ENSZ-nagykövete, valamint Kumin Ferenc, Magyarország New York-i főkonzulja. A jelenlévők felidéztek, hogy a holokauszt nemzetközi emléknapja az auschwitz haláltábor felszabadulásának évfordulója lett. A felszólalók köszönetet mondtak Arthur Schneier rabbinak felejthetetlen fáradozásáért, amellyel negyven évvel ezelőtt elérte, hogy a magyar Szent Koronát az Egyesült Államokból ünnepélyes küldöttség visszavitte Budapestre. Arthur Schneier beszámolt arról, hogyan élte túl Magyarországon a vészidőszakot.

Aznapi délután a bíboros baráti beszélgetés keretében találkozott a New York-i

Tevékenységének megkezdése óta egyre több fiatal visszatér a néptáncosok közé és a cserkészek is nagyon szívesen részt vesznek a tánc foglalkozáson. A néptánc a fiatalok számára nem egy kötelező program, hanem szórakozás: közösségekben vannak, mozognak, rengeteget nevetnek. A bekapcsolódásban a nagy távolságok jelentenek akadályt.

A folytonosság biztosítását úgy próbálja Ágnes elérni, hogy egy kidolgozott próbarendszert szeretne maga után hagyni a Los Angeles-i közösségekben, hogy az működjön a továbbiakban is. Bízunk benne, hogy a sok magyar néptáncos közül majd esetleg kikerül utána egy, aki folytatni tudja ezt a munkát.

A hídépítés szintén fontos feladat a helyi szervezetek és Magyarország között. Ágnes a Nógrád táncgyűttesben táncol és a Los Angeles-i Kárpátok táncgyűttessel már kezdenek kialakulni az együttműködés lehetőségei. Már létezik egy kapocs közöttük. Ez a hídépítés remélhetőleg állami szinten is hosszú távon biztosítható.

*

Az elmúlt húsz évben volt 40-50 tagja a néptáncosoknak, most csak húszan vannak. A fiatalokat egyre nehezebb beszervezni ebbe a tevékenységbe – nyilatkozta Schachinger Lívia, a Kárpátok néptáncgyűttes vezetője a Vatikáni Rádió magyar szerkesztőségének. Lehet, hogy ez a közösségi hálózatok miatt alakul így, mert a fiatalok azokon keresztül tartják egymással a kapcsolatot és nem érzik szükségességét, hogy eljőjenek egy csoportba és ahhoz tartozzanak.

A néptáncnak és a cserkészletnek a hagyományörzés és a magyarság megtartása az egyik legfontosabb része. Külföldön nagyon nehéz a családnak megtartania az eredeti kultúráját és nyelvet, mert sokkal könnyebb beolvadni egy másik kultúrába – hívta fel a figyelmet Varsányi Csaba, a Kárpátok néptáncgyűttes fiú csoportjának vezetője.

Nagyon jó az együttműködés a két csoport között. Minden magyar szervezetnek együtt kell működnie ahhoz, hogy segítsük egymás fennmaradását – hangsúlyozza Schachinger Tamás, a Los Angeles-i cserkészcsapatok parancsnoka.

Vatikáni Rádió

magyar közösségek vezetőivel is. Áttekinítették a különböző egyházak és felekezetek vallási, kulturális és közösségépítő tevékenységét, valamint terveiket a jövőre nézve. A találkozón jelen voltak Magyarország New York-i Főkonzulátusának vezetői és munkatársai, a New York-i Magyar Ház, az Amerikai Magyar Könyvtár és Történelmi Társulat, a Széchenyi István Társaság, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, a Szent István-egyházközség, a First Hungarian Baptist Church in New York (New York-i Első Magyar Baptista Egyház), a New York-i Első Magyar Református Egyház, az Arany János Magyar Óvoda és Iskola, valamint a Tízezer Lépés Magyar Könyvesbolt képviselői, tagjai. A találkozón részt vett Illés Boglárka ifjúságpolitikai helyettes államtitkár is.

Ezt követően Timothy Dolan bíborossal, New York érsekével, valamint a régió egyházi vezetőivel találkozott Erdő Péter bíboros. Másnap, február 1-jén a főpásztor látogatást tett a New York-i nagy zsinagógában is.

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Gyerekeknek

ÚJ TEMPLOM

Nemrég olvastam egy hírt arról, hogy Németországban lerombolnak egy több száz éves templomot, amit már jó ideje nem használnak. Sajnos, az eset nem egyedi. Ezért is örömteli, ha arról hallunk, hogy felújítanak egy templomot, kolostort, vagy püspöki palotát. Még ritkábban fordul elő manapság, ha új katolikus templom épül, főleg igaz ez a megállapítás Nyugat-Európára.

Néhány évvel ezelőtt Budapest kelenföldi részén sétáltam, ahol a tizemeletes panelházak között megpillantottam egy újonnan, modern stílusban épült római katolikus templomot. Kíváncsian mentem be az épületbe, ahol az előtérben megtudtam: az alapkövét 2013-ban tették le, felszentelésére pedig 2014. október 31-én került sor. A neve: Boldog Mészleányi Zoltán-templom.

A nyugati magyarság körében különleges tiszteletnek örvend Mindszenty József bíboros hercegprímás, aki száműzetésében bejárta a világot, felkereste a magyarok lakta országokat, és támogatta az emigrációban élőket magyarságuk megőrzésében. Azt viszont talán kevesebben tudják, ki volt az említett kelenföldi modern templom névadója, Mészleányi Zoltán. Pedig közeli kapcsolatban volt Mindszenty bíborossal! Azokban a vészterhes időkben, amikor az 1940-es évek végén a kiépülő kommunista diktatúra üldözni kezdte az

Egyházat, annak vezetőit, papjait, Mészleányi Zoltán esztergomi segédpüspök volt. Mindszenty bíboros letartóztatását követően pedig ő lett az esztergomi érseki helynök, tehát mondhatni Mindszenty bíboros „helyettesítője”. Kinevezésekor esküben vallotta meg: „Krisztus hű pásztoraként a hitet és az Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segítjen!” Akkor talán még nem is sejtette, hogy hamarosan élete árán is ki kell állnia hitéért. Helynöki beiktatása után két héttel ugyanis őt is letartóztatták, további sorsáról pedig már csak a vele együtt raboskodók visszaemlékezéseiből tudunk. A börtön után a hírhedt kistarcsai internálótáborba került, ahol sok szenvedés és kínzás után hunyt el. Még a halálának időpontját sem tudjuk pontosan, csupán annyit: 1951. március 4-én a Mosonyi utcai kórházba már a halott főpásztort szállították be. Földi maradványai is csak később kerültek az esztergomi bazilikába.

A kelenföldi az egyik legújabb magyar templom, Mészleányi Zoltán pedig „legújabb” magyar boldogok egyike, hiszen 2009-ben, az esztergomi bazilikában a boldogok sorába iktatták a sokat szenvedett püspököt.

Ebben a hónapban, március 4-én tartja emléknapját Egyházunk. Mondj el egy imát Te is hozzá, akár azért is, hogy legyenek új templomaink!

Kovács Péter

NÉMETORSZÁGBÓL INDIÁBA

Ifjú önkéntes a HIV-fertőzött gyerekek közt

Magdalena Umbach, a Németországból érkezett húszéves lány az indiai Tamil Naduban HIV-fertőzött gyerekek gondját viseli. Önkéntes a szalézi központban, ahol 76 utcagyereknek kínálnak orvosi ellátást, ingyenes iskoláztatást, ápolást és tetőt a fejük fölé.

Magdalena jelenleg mintegy 7500 kilométernyire van szülővárosától, Penzbergtől. Egy évig dolgozik önkéntesként Tamil Nadu indiai államban, Salem város közelében a Don Bosco Központban.

„Nem akartam rögtön az érettségi után egyetemre menni és követni a szokásos mindennapokat” – mondja a lány. Hosszú ideig tervezte, hogy a középszikola után külföldre megy, de nem turistáskodni, hanem „valóban belemerülni az ott élők kultúrájába, ugyanakkor valami jót tenni”. Magdalena Umbach kapcsolatba lépett a Don Bosco Önkéntesek szervezetével, amelynek székelye a német benediktbeuerni apátság. Több hónapos előkészítő tanfolyam után egyértelmű volt: a fiatal lány egy évig önkéntesként dolgozik majd a dél-indiai árvaházban.

„Az a feladatom, hogy reggeltől estig ott legyek a gyerekek számára – számol be e-mailen keresztül Indiából. – Leülni velük, meghallgatni őket és átvenni a nagy testvér szerepét.” Ő hozza a gyerekeket reggel az iskolába, majd a tanítás után hazakíséri őket, hogy utána egy másik önkéntessel együtt angolul tanuljanak. A kommunikáció – mondja – egy „angol-tamil-német” keveréknél nem működik. Magdalena tamilul tanul, védenecinek anyanyelvén, a gyerekek viszont megpróbálnak néhány német szót felszedni a beszédéből.

Nem csalódott a munkában, amelyet a gyerekek közt végez, akik valamennyien HIV-vírussal fertőzöttek. „Természetesen nem jó, ha egy gyermek beteg és ágyban fekszik – magyarázza a fiatal önkéntes. – Sajnos ez gyakran előfordul, mert így csökken a fertőzés kockázata. Különösen akkor igyekszem még több időt tölteni egy gyerekkel, ha ágyba kényszerül, leülök az ágya szélére.” És reméli, hogy másnap

már jobban lesz. „Amikor egy gyerek két nap ágyban fekvés után nevetve kijön a sportpályára, ez nagyon boldoggá tesz.” Mert a védeneci is adnak a fiatal lánynak valamit: „A tehetségüket, hogy a betegség ellenére annyi energiájuk van” – mondja Magdalena, és ez arra készíti őt, hogy boldogan nézzen a saját életére.

Magdalena Umbach és a többi önkéntes segít ellátni a gyerekek sérüléseit is. Természetesen óvatosnak kell lenni, de a gyerekek nagyon korán megtanulják, hogy mindig saját maguknak kell bekenniük a sebeiket. Blogot írnak és adományokat gyűjtenek, amivel arra törekednek, hogy az orvosi ellátáshoz szükséges segédeszközöket biztosítsák. Ugyanis néha hiányoznak a ragtapaszok vagy a krémek. Ezért próbálnak adományokat gyűjteni, hogy az orvosi ellátást segítő eszközöket kiegészítsék. Azt is nagyon szeretnék, ha egy orvos is lenne a központban. Magdalena Umbach szerint a központban egyelőre orvos hiányában is jól felkészítik a HIV-fertőzött gyerekeket későbbi életükre.

Magdalena egyáltalán nem bánja, hogy 2018 augusztusáig Indiában lesz. Különösen tetszik neki, hogy a házakban és intézményekben kifüggesztik az ország három fő vallásának, a hinduizmusnak, az iszlámnak és a kereszténységnek a képeit. Tamil nyelvre oktatója például hindu, de néha elmegy egy keresztény templomba, hogy imádkozzon. Magdalena Umbach hiszi, hogy Indiából beépíthet valamit a saját életébe is. Az ország színes és kreatív, ami őt is több kreativitásra ihlette. És megtanult „hihetetlenül türelmesnek lenni, mert a dolgok Indiában nem mennek mindig olyan simán, és ezért egyszerűen türelmesnek kell lenni”.

Szaléziak.hu

BOLDOGASSZONY KIÁLLÍTÁS
A BÉCSI COLLEGIUM HUNGARICUMBAN

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet által 2015-ben életre hívott Boldogasszony vándorkiállítás december 12-én Krakóból harmincadik állomás helyére, a bécsi Collegium Hungaricum Hungaricumba érkezett. Szász Jenő a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, aki egyben a kiállítás védnöke is, így fogalmazott az ötvenöt kortárs művész által alkotott Boldogasszony ábrázolások, valamint a kiállítás üzenethordozó és közvetítő szerepéről: „A Kárpát-medence és a diaszpóra ötvenöt kiemelkedő művésze különféle oldalról világítja meg a Boldogasszony, azaz Szűz Mária és a magyarság kitüntetett tiszteletnek örvendő kapcsolatát. Jelen vándorkiállítás-sorozat célja a nemzet megmaradásának zálogát jelentő keresztény hit és nemzeti értékrend, a Boldogasszony-kép újrafogalmazása és beágyazása a közösségek mindennapi életébe. A magyar összetartozást jelképező Mária-kultusz tudatosításával a nemzet határokon átvelő újraegyesítését kívánjuk szolgálni. Ezen lelki dimenzió megteremtésének és szükségességének leglátványosabb mai példája az 1400 km-es Mária út, amely a magyarság legnagyobb Mária-kultusz helyét, Csíksomlyót összeköti a hasonló Mariazellel, ahová megnyugodni, kienegesztelődni, erőt gyűjteni, imádkozni, énekelni és búcsút nyerni érkeznek Mária hívei. Mária összekötő kapocs emberek és népek, országok között és határok fölött. A Boldogasszony kiállítás buzdít, hogy bátran merjünk a keresztény értékek útjára lépni, és másokat is meghívni a közös zarándokútra.”

A megnyitón beszédet mondott Perényi János Magyarország rendkívüli és meghatalmazott bécsi nagykövete, Varga János a Collegium Pázmáneum rektora, valamint Tóth Norbert a Forrás Művészeti Intézet igazgatója. Perényi János nagykövet beszédében hangsúlyozta, hogy a Nyugat – megfelelően keresztény gyökereiről – hagyományait igyekszik elfelejteni. Mindezek fényében a nagykövet fontosnak tartja a Boldogasszony kiállítás üzenetét, amely Szent István király örökségére és Szűz Máriára, Nagyboldogasszony iránti tiszteletünkre emlékeztet, amely végigkísérte magyar történelmünket egészen napjainkig.

A legtöbb ünnepe Máriának van és a legtöbb ábrázolás is őt jeleníti meg – hívta fel a figyelmet beszédében Varga János rektor. A leggyakoribb ábrázolások: Az angyali üdvözlés, ahol Gábor arkangyal hírül adja Máriának, hogy tőle születik majd Jézus; Mária a kis Jézussal; Mária és Erzsébet találkozása;

Varga János rektor is beszédet mondott

Mária, József és Jézus: a Szent Család, és lehetne sorolni a ritkább ábrázolásokat: Mária és József eljegyzése; a várandós Mária; Mária elszenderedése.

„Jó nézni ezeket az alkotásokat, mert béke és főleg szeretet árad belőlük. A Szentírásból tudjuk, hogy mindenkéül „legnagyobb a szeretet” (1Kor 13,13). A szeretet mindig személyes kapcsolat, és ahol a viszonzott szeretet van jelen, ott meg is sokszorozódik a szeretet. Mária és József, Mária és Jézus, Mária és Erzsébet, Mária és Isten, az alkotók és Mária, a nézők és Mária. A szeretet sokszorozódás és tovább sokszorozódás folyamatának részesei vagyunk. Mígözben hozzátenni semmit nem tudunk, mégis növekszik ez a szeretet. Isten tehát minden teremtmény Atyja, Mária pedig az újjáteremtett világnak Anyja. Isten Atyja minden megalkotásnak, Mária pedig Anyja minden helyreállításnak” – emlékeztetett a rektor. Beszédének záró akkordjaként egy Kájoni János által gyűjtött adventi népi Mária ének hangzott el a Cationale Catholicum énekgyűjteményéből.

Az alkotók műveikkel létrehozták azt a csodát, melyet természete szerint minden ember magában hordoz, de csak keveseknek adatik meg, hogy megteremtse a kapcsolatot ég és föld, természet és Teremtő között – fogalmazott beszédében Tóth Norbert a kiállítás kurátora. Ezek az alkotások kifejezik ezt a kapcsolatot, olyan szakrális művek, amelyek öröktől fogva a világ rendező elvét hordozzák, melyek teremteni képesek, az életet serkentik, őrzik, éltetik, és mindezen keresztül képesek létrehozni a kultúrát.

A kiállítás megnyitón a diaszpórában élő magyar közösségek tagjai is részt vettek. A beszédek elhangzása után mindenki megtekinthette a saját hitvilágához is közelálló alkotások gazdag tárházát. Köszönjük, hogy a kiállítás egy újabb lehetőséget teremtett az összmagyarság egységének munkálásában.

(Fotó: Zana Diána, Király Edina)
Cseh Csaba

Immár 43. alkalommal gyűltek össze Stuttgartból és környékéről mindazok, akik nem csupán szórakozni szerettek volna, hanem egyben jelenlétükkel támogatni is kívánták a Stuttgarter Magyar Katolikus Egyházközség szerteágazó karitatív tevékenységét.

(Fotó: Dávid Ferenc/Stuttgarter Magyar Katolikus Egyházközség)

AZ ÜGYETLEN MAJOM

A múlt kódébe vesző gyerekkoromban azt tanultam az iskolában, hogy az embert az eszközhasználat tette emberré. Durva leegyszerűsítéssel fogalmazva: amikort a majom a keze ügyébe eső bot-tal tudatosan képes levérni az érett banánt a fáról, akkor nagy lépést tudhat már maga mögött az emberré válás hosszú és rögös útján. Mondom, ennél azért valamivel árnyaltabban közelítette meg tanárunk a kérdést az általános iskola hatodik osztályában, de a tanítás ideológiai tartalma mégiscsak ez volt: az oktatott tárgyak mindegyikének a materialista világnézet kialakítását és elmélyítését is kellett szolgálnia.

Hogy igyekezetük nem volt eredménytelen, azt igazolja a mai magyar társadalom vallási-tudati állapota... Hogy nem volt sokkal eredményesebb, az köszönhető (sokak mellett) az olyan tisztességes és kiváló, valódi pedagógusoknak is, akik minden lehetséges módon és nagy leleményességgel igyekeztek ellensúlyozni léleküdmórrá züllött kollégáik buzgólkodását.

Nem az én érdemem tehát, hogy nem uralta el gondolkodásomat a dialektikus materializmus, már csak azért sem, mert a különféle eszközök használatában nem mutatkoztam ügyesnek eddigi életem során. De hát végtére is bölcsész volnék, nálam szavakból van minden... Csak-hogy ez nem nyugtat meg igazán. Éppen a bölcsészkaron hallottam ugyanis a tudománytörténetet előadó Vekerdő László tanár úrtól, hogy Goethe az őt körülvevő, az általa használt eszközök hetven-nyolcvan százalékának a működési elvét értette. Bele se merek gondolni, hogy az általam (jól-rosszul, kisebb-nagyobb segítséggel, alkalmanként halkan átkozódva) használt eszközök mekkora hányadának értem a működését. És ebben nem vigasztal az az amúgy is nyomasztó tény, hogy a szavakkal való foglalatosságot tekintve sem vagyok Goethe-hez mérhető. Nemcsak kettőnk között van ugyanis nagy különbség, hanem korunk és világunk között is. Napjaink legnagyobb írói is messze lehetnek attól a goethei hetven-nyolcvan százaléktól.

Eszközhasználatbeli fogyatékoságaimmal sokkoló módon szembesültem az elmúlt hetekben többször is, amikor a számítógépen tárolt írásaim közül jó néhány odaveszett. Korunk nagyszerű vívmányához való viszonyom nem zökkenőmentes: magyarul eszközhasználatom az ügyetlen majoméhoz hasonlítható – látom a banánt, és kezemből a bot, ha elérhető magasságban a gyümölcs, akkor van remény, mert megfigyeltem, a többiek hogyan csinálják, de a legkisebb probléma teljes zavart okoz bennem. Időnként érthetetlen kérdéseket tesz fel nekem a gép, amelyekre, gyakorta úgy tűnik, végzetesen rossz válaszokat adok: tulajdonképpen az életemet is rombolom ezzel, hiszen az ugyancsak számítógépen írt és tárolt naplóm egy része is megsemmisült a minap – márpedig akinnél saját bevallása szerint is szavakból van minden, annak ez komoly veszteség.

Természetesen nem a gép a hibás, hanem én, aki nem voltam hajlandó elégedő időt és energiát áldozni arra, hogy legalább kicsit jobban megértsem azt az eszközt, amelyet használnom kell. Mert az eszközhasználat mégiscsak igen fontos. Bár tagadom, hogy ez tenne emberré, alázatos megtanulása azonban segíthetne, hogy annak érezzem magam – ne ügyetlen majomnak.

A lányom ajánlott egy jó anyagot az interneten, amelyből sok mindent megérthetek-megtanulhatok a számomra szükséges ismeretekből. Jó, majd megpróbálom ismeretleníteni...

Kipke Tamás

IZSÁK-KATEDRÁLIS

Az Izsák-székesegyház Szentpétervári egyik nevezetessége. A római Szent Péter-dóméval és a londoni Szent Pál-katedrálisával vetekedő, száz méternél magasabb aranykupolából lélegzetelállítóan szép kilátás nyílik a városra. Építését I. Sándor cár rendelte el, és az akkor szinte ismeretlen francia építésre, Auguste de Montferrand-ra bízta, aki a mocsaras talaj okozta súlyos problémákat leküzdve, megépítette a késő klasszicizmus egyik remekművét, megalapozva ezáltal saját-maga nemzetközi hírnevét is. A méreteiben és művészi megformálásában is csodálatra méltó templom a világ egyik legnagyobb bazilikája. Nevét a dalmáciai Szent Izsákról kapta, akinek emléknepjén a Szentpétervárt alapító Nagy Péter cár is született. Mivel kincstári pénzből épült, ezért még az októberi forradalom előtt sem állt az ortodox egyház tulajdonában.

A Szovjetunióban, kisajátítása után – 1931 és 1937 között – az ateizmus múzeumaként, a hatvanas években történt renoválása óta pedig mint műemlék, a város egyik látványosságaként funkcionált, amelyet csaknem minden, Szentpétervárra látogató turista is felkeres, és belépődíj ellenében megtekinthet. 2016-ban a templomot közel 4 millióan tekintették meg belülről is, és az így befolyt 800 millió rubel elegendő volt az épület méltó karbantartására is. Az orosz kormány rendelete alapján a székesegyház 2012-ben városi tulajdonba került.

Nemrég azonban Szentpétervár kormányzója úgy határozott, hogy az Izsák-katedrális egyházi kezelésbe kerül. A komoly indulatokat kiváltó döntés részletei nem váltak azonnal ismertté, ám idővel

kiderült, hogy az épület elvben a város tulajdona marad – vagyis a fenntartást az önfinszírozó múzeum helyett ezentúl az állandóan pénzzavarral küzdő szentpétervári önkormányzatnak kell fedeznie – és az egyház 2019. január 1-től 49 évre kapja meg a „térítésmentes használat jogát”. A katedrálisban eddig is minden nap volt istentisztelet, amelyre a hívőket természetesen ingyen engedték be, de számuk alig érte el az ötvenet. Az átadás ellenzői egyebek között azzal érvelnek, hogy veszélybe kerül az épület szakzerű fenntartása, ugyanis az

A szentpétervári Izsák-katedrális

egyháznak átadott szentpétervári Kazanyi-székesegyház homlokzata a nemrég történt renoválás ellenére is erősen repedezik. Kifogásolták azt is, hogy a kormányzó önkényesen kész tények elé állította a várost, holott korábban felmerült annak lehetősége, hogy az UNESCO védnöksége alatt álló műemlék sorsáról népszavazás döntsön.

Az Izsák-katedrális körül kialakult feszültség ráirányította a figyelmet az orosz ortodox egyház és a társadalom közötti bonyolult helyzetre. Míg a kommunizmus bukása után az állammal kedvezően alakultak a moszkvai patriarkátus kapcsolatai, a társadalommal távolról sem problémamentes a viszony. A lakosság

alighanem legtevékenyebb és alapvetően ellenzéki beállítottságú liberális részében visszatetszést kelt, hogy az ortodox egyház igyekszik betölteni a Szovjetunió felbomlásával a kommunista párt után maradt ideológiai űrt. Szemére veti azt is, hogy miközben szemet vet a turisztikai értelemben kiemelt jelentőségű épületekre, a tulajdonába került kevésbé jövedelmező falusi templomok százai lesznek az enyészeté. Tény, hogy Oroszországban az egyház nem rendelkezik saját gazdasági bázissal, ugyanis nem kap földjádékot, nem szed egyhá-

zi adót, amelyek ezt megalapoznák, így csak az állam támogatására számíthat, amelyhez nagyobb beruházások esetében sokszor a hatalomhoz közel álló politikusok vagy üzletemberek révén jut hozzá. A hívők adományaiból legfeljebb a mindennapi kiadások fedezésére futja, az építkezésekhez, felújításokhoz az anyagi fedezetet más forrásokból kell biztosítani. Ennek ismeretében nem meglepő, hogy az Izsák-székesegyház plébánosa Tyihon püspök lesz, akit beavatottak Vlagyimir Putyin elnök lelkiatyjának tartanak. A katedrális valószínűleg nem is a Szentpétervári Egyházmegye, hanem közvetlenül a moszkvai pátriárka irányítása alatt működik majd.

Vincze András

ODA AZ IGAZSÁG!

„Meghalt Mátyás, oda az igazság!” Ez a közmondás gyakran elhangzik mostanában. Nem az igazság, hanem Mátyás király és tiszteletére meghirdetett emlékévi miatt.

A Nemzetpolitikai Államtitkárság tavaly december 11-én jelentette be, hogy Hunyadi Mátyás születésének 575. és királyválasztásának 560. évfordulója alkalmából Mátyás-emlékévi hirdet 2018-ra. A tervek szerint a Kárpát-medence magyarsága az emlékévi kapcsán számos közös rendezvényt, konferenciát, kiállítást tart, a fiatalok számára történelmi versenyeket szerveznek. Az ügyes kezűek illusztrálhatják a Mátyás királyról szóló mondákat. Ugyanezekkel a történetekkel nevezhetnek prózamondó versenyekre a tisztán beszélő ifjak és örök ifjak. Színpadokon, bábelőadásokon is megelevenedhetnek az ismert történetek. (Mátyás király kérdése, huszárja, katonája, felesége, szekrénye, bolondja... Mátyás király és a szegény favágó, és a székely ember leánya, és a fiatal bíró, és az öreg szántóvető, és a szászestendő ember és így tovább.)

Érdeemes áttekinteni, miként jelenik meg Mátyás király alakja a magyarok és a környező népek mondavilágában, Galeotto Marzio és Janus Pannonius műveiben, a korabeli krónikákban, a mai mesékben, rajzfilmekben vagy az 1000 forintos bankjegyen.

Mátyás király seregnyi témát hagyott mindazoknak, akik kutatják a múltat, a tényeket, a megtörtént eseményeket, továbbá mindezek félreértéseit és félremagyarázásait. Mivel egykori királyunk kedvelte a művészeteket, az építészetet, maradtak ránk megóvásra, felújításra vagy újra felfedezésre váró épületek, az ő tiszteletét hirdető emlékhelyek. Érdeemes ismét felkeresni a budai várat, a visegrádi nyaralópalotát, megcsodálni a Mátyás alakját idéző szobrokat, festményeket, a legfényesebb alkotásának tartott könyvtár fennmaradt Corvinait. Böven van látnivaló a szülőhelyétől, Kolozsvártól kezdve Kassa és Sajógömör – az urakat megkapáltató Mátyás-szobor – érintésével Budapestig, majd a székesfehérvári Mátyás-király emlékműig és tovább.

Több regény is született a király életéről. Írt róla Jósika Miklós, Harsányi Zolt, Hunyady József, Jankovich Ferenc, Mikszáth Kálmán A szelistyei asszonyok című kisregénye szintén Mátyás korában játszódik, és az irodalmi mű alapján készült tévéjáték címe is hirteti: Itt járt Mátyás király.

A színpadi művek közül ma ugyan már nehezen olvasható, de mindenképpen figyelemre méltó Szentjóbi Szabó László 1792-ben született alkotása: „Mátyás király, vagy a nép szeretete jámbor fejedelmek jutalma. Nemzeti érzékeny játék három felvonásban. Azon alkalmazosságra, midőn Ferentz Budavárában jún. 6. 1792. magyar királyválasztást tartott”. Kisfaludy Károly egyfelvonásos vígjátékai, a Hűség próbája és a Mátyás diák is az igazságot tevő Mátyás királyról szólnak. Szigligeti Ede Mátyás fiáról írt színpadi művet. A király udvarában játszódik Heltai Jenő színműve, a Néma levante.

Az emlékévi kapcsán meg kellene emlékeznünk a milánói Scalában 1877-ben bemutatott Mattia Corvino című Pinski-operáról is. Igaz – a szakemberek szerint –, a történet írója nem sokat törődött a tényekkel, de ettől még a szereplőknek igaza lehet.

(Az igazságról bővebben a filozófiai szakkönyvekben.)

Filip Gabriella

NYOLCVAN ÉVE HUNYT EL MARCONI

A XX. század elején jött el az ideje, hogy többek között Puskás Tivadar, a korábban nála is dolgozó szerb Nikola Tesla, az amerikai Edison találmányai után megszülessék a rádió. Nem csoda hát, hogy szinte egyszerre többen is magukénak követelték az elsőséget. Pereskedésekkel kívánták eldönteni a nehéz kérdést, melyben nemcsak személyek, hanem országok is versengtek.

Az olasz Guglielmo Marconi (1874–1937) 1909-ben a rádió feltalálásáért kapta meg a fizikai Nobel-díjat. A viták mégsem szűntek meg. Nikola Teslának még Marconi

halála után is sikerült az amerikai Legfelsőbb Bíróság előtt elvitatni az olasz tudós elsőbbségét.

Európában azonban ma már szinte senki nem vitatja az olasz tudós eredményét. Marconi olasz fizikus és mérnök lévén azzal is megörökítette hírnevét, hogy 1931-ben ő lett a Vatikáni Rádió megalapítója. Néhány jezsuita páterrel együtt ő rendezte be az első, kezdetleges stúdiót. A Rómában fogható első adás február 12-én 16.30-kor kezdődött XI. Piusz pápa „Qui arcano Dei consilio” kezdetű üzenetével. Ezt egy technikus „In nomine Domini.

Amen” (Az Úr nevében. Amen) szövegű jelzése vezette be.

Pár év múlva a pápa rádiója már egész Itáliában, a II. világháború idején már számos idegen nyelven sugározta adásait. Ma már 39 nyelven ad hírszolgálatot. Magyarul minden este 19.10-kor kezdődik a húszperces műsor, melyet másnap reggel 5.40-kor megismételnek. Többek között a Magyar Katolikus Rádió naponta többször átveszi.

A Vatikáni Médiatitkárság konferenciája emlékezett meg Marconiról és életművéről.

Rosdy Pál

KÖZÖS IMA LINZBEN A KERESZTÉNYEK EGYSÉGÉÉRT

Vencser László a szabadság értékéről beszélt

Ebben az évben a Karibi-térség keresztényei kapták a feladatot, hogy kiválasszák az ökumenikus imahét témáját. Mivel ők évszázadokon át rabszolgaságban éltek és korunkban is modern rabszolgaságot látnak maguk körül, ezért a szabadság gondolatát helyezték előtérbe. Linzben a Szent Antal-plébániatemplomban 2018. január 14-én gyűltek össze a magyar katolikusok, reformátusok, evangélikusok és unitáriusok, hogy Szabó Ernő linzi magyar plébános irányításával, valamint Vencser László, az idegen nyelvű katolikus pasztoráció országos igazgatója és Nagy Károly református lelkész közreműködésével imádkozzanak a keresztények egységéért.

A szolgáló lelkészek magasba emelt Bibliával vonultak az oltárhoz. A köszöntések, imádságok, énekek és a Szentírásból felolvasott részletek után elhangzó ígéhirdetésében Vencser László mindenekelőtt azt emelte ki, hogy a szabadság alapvető emberi jog, az élet természetes velejárója, hiszen ezzel Isten a teremtéskor felruházott minket. A történelem folyamán ezért az ember mindig védte is azt, harcolt érte. Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében meg is fogalmazza, hogy nem a szolgaság lelkét kaptuk. A keresztény hagyomány is azt igazolja, hogy a szabadsághoz mint értékhez az embernek elidegeníthetetlen joga van. Valahányszor az egyént vagy a közösséget ettől megfosztották, fellázadt és harcolt a visszaszerzéséért. Mi, magyarok ebben élen járunk vagyunk – hangsúlyozta a szónok. Így folytatta: „Egyik osztrák ismerősöm megjegyezte, hogy a mi ünnepeink mindig valamilyen harchoz kapcsolódnak. Válaszom így hangzott: azért, mert mi nem tudjuk eltérni a szolgaságot, a leigázást. Ez benne volt és van a génjeinkben, életünk velejárója az igény, hogy szabadok legyünk.”

De ez nemcsak nálunk, magyaroknál, hanem más népeknél is tapasztalható. Nem csoda tehát, hogy a Karibi-térségben ennek a témának a megjelölését tartották fontosnak, hiszen ők rabszolgaságban éltek. Tudára akarták adni a világnak, hogy milyen múlt határozza meg jelenüket, és ennek összefüggésében fontosnak tartották felhívni a figyelmet a modern rabszolgaságra, amikor ismét veszélyben van a szabadság – mutatott rá Vencser László.

A továbbiakban kifejtette, hogy a karibi keresztények, akiknek az életében nyomot hagyott a rabszolgaság kora, felteszik a kérdést: van-e manapság rabszolgaság? És ők igennel válaszolnak. Úgy látják, más formában ugyan, de létezik: kizsákmányolás, megaláztatás, elnyomás. Vencser László hozzátette: „Hasonlóan fogalmazott Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke 2017. de-

cember 15-én az Országházban a Halálra ítélve – Papi sorsok '56 után című konferencián. A házelnök a transzhumanistákról szólva, akik szerint az ember genetikai, nemi, családi, vallási és nemzeti identitása csak kolonc az emberiség nyakán és mielőbb meg kell szabadulni attól, kijelentette: az új hatalmasok megsemmisítik az emberek identitását”. Ez már nem szabadság, ez az ember rabszolgaságba taszítása. Amikor eszméket, véleményeket akarnak ránk erőltetni, az veszélyeztetni a közösséget és az egyén szabadságát – vélte az ünnep szónoka.

Ebben a helyzetben segít Isten – folytatta –, hogy megvédjük szabadságunkat. Az Ószövetség Kivonulás könyve így ír: „Jobbod, Uram, dicső az erőtől... Uram, jobbod kitűnik erejével.” E szavak tudunkra adják, hogy Isten ereje mindennél nagyobb. Istenben bízva, hitünk erejében ma is szabadon élhetünk – magyarázta Vencser László –, ezt Szent Pál apostol így fogalmazta meg: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” Isten jobbjá, ereje, amely kihozta népét az egyiptomi fogságból, aki állandóan reményt és bátorságot adott a kiválasztott népeknek, és hasonlóan a karibi keresztényeknek, adjon reményt és bátorságot nekünk is, magyaroknak, katolikusoknak, reformátusoknak, evangélikusoknak és unitáriusoknak, hogy ne a széthúzásban, hanem együtt, közösen, összefogva védjük ma is értékeinket: a családot, egyházainkat, a nemzetet és egyéni önazonosságunkat. Örizzük és védjük Isten nagy adományát, a szabadságunkat, amellyel Ő megajándékozott minket – zárta szavait Vencser László.

Ennek szellemében az ígéhirdetés után a közösség elénekelt a Hozsanna 145. számú, Győzhetetlen én köszalám című kuruc dal mind a hat versszakát. Az ökumenikus istentiszteleten a katolikus közösség hívei és a protestáns gyülekezetek tagjai felolvasóként és előimádkozóként működtek közre, az emberiség szabadságvágyát pedig a négy felekezet a rabságot jelképező láncok lehullatásával fejezte ki. Székely Pálma

JÓ VOLT EGYÜTT LENNIÜK...

(Folytatás a 3. oldalról)

A szentmise végén elénekeltük a Boldogasszony anyánk énekünket, és tovább utazásunk előtt megtekintettük a templom közelében lévő „öreg iskolát”, amely a néhai Galambos Iréneusz szintén bencés szerzetes kitaró munkájának köszönhetően ma is kulturális központként működik.

Alsóőről Őriszigetre (Siget i. d. Wart) mentünk, ahol felkerestük a havonta egyszer magyar-német egyes nyelvű szentmisének otthonát adó ősrégi katolikus templomot. Itt szintén Gáspár Adalbert atya teljesít szolgálatot. Elimádkoztunk együtt a Miatyánkot és az Üdvözlőgyet, majd áthaladtunk a szomszédságban lévő evangélikus templomba, ahol a brassói születésű Mesmer Ottó lelkész fogadott minket. Bemutatta templomát, beszélt az egyházközösség életéről, megemlítve, hogy egyre kevesebben beszélnek magyarul, ezért vasárnaponként felváltva magyarul vagy németül végzik az istentiszteleteket. Itt is elimádkoztunk a Miatyánkot. Utána a lelkész meghívott egy kávéra a közösségi házuk nagyterembe, ahol kötetlen beszélgetést folytattunk. Megköszöntük a vendégszeretetet, és folytattuk ökumenikus körutunkat.

Felsőőrré (Oberwart) megérkezve, az egyik helyi hagyományos vendéglőben megebédeltünk. Ebéd után utunk a felsőőri református templomhoz vezetett, ahol Gúthy László lelkész fogadott. Bemutatta nekünk a templomot, ismertette annak történetét. Szintén elmondtuk közösen az Úr imádságát, majd átmentünk a közösségi házba, ahol a felsőőri magyar kultúregyesület is működik, és megtekintettük a könyvtárat, valamint az ott elhelyezett levéltárat. Mindkettő a magyar kultúráról, az ottani múlt- és jelenbeli magyar életről tanúskodik. Az istentiszteletek ugyan magyar nyelven folynak, de már az egyre inkább asszimiláló közösséget német nyelven is ki kell szolgálni.

Innen a felsőőri új katolikus templom kápolnájába igyekeztünk, ahol minden vasárnap az alsóőri atya vezetésével magyar nyelvű szentmisét ünnepelnek. Mivel Felsőőr járási központ, fontos helye van itt a magyar életet védő, azt továbbfejlesztő munkának. Itt is meghallgattuk Adalbert atya beszámolóját, közösen imádkoztunk és

elénekeltek az „Ó szép Jézus” újévi, isteni áldást kérő énekünket.

Utunkat tovább folytattuk vissza Kismarton irányába, de útközben még betértünk Középpulyán (Mitterpullendorf), Felsőpulya (Oberpullendorf) járási központhoz tartozó településen a római katolikus templomba, ahol még karácsonyi hangulat fogadott minket:

Koncelebrációs szentmise Alsóőrön (Fotó: Molnár Barbara, ORF Burgenland)

ott láthattuk a betlehemi jászlat a Szent Családdal. Ebben a templomban minden hónapban két alkalommal, szombat esténként ünneplik Ghinari János vezetésével magyarul a szentmisét. Itt is az ima és az ének jelentette számunkra a lelkiekben való gazdagodást, amivel zártuk zárándokutunk egyházi részét.

Amikor innen visszaindultunk Kismartonba, már tudtuk, hogy útközben megállunk Lók (Unterfrauenhaid) községben, mert ott vár ránk a ditrói származású házaspár, Szöcs János és kedves felesége, Manyi, akiknek a meghívására gasztronómiai-kulturális estével fogjuk zárni gazdag napunkat. Igazi székely este volt, hiszen házigazdáink éjszakába nyúló szorgoskodásukkal gondoskodtak arról, hogy farsangi hangulatban, erdélyi környezetben érezhessük magunkat. A frissen sült csörögéfánk, a diós és mákos tekerccsek, de különösen az otthoni, ditrói ízeket felidéző kocsonya olyan élményt nyújtott, amit egyikünk sem fog egykönnyen elfelejteni. És ezt még tetézte a nótázás. Olyan volt ez, mint az európai magyar papok találkozóin, amikor esténként a diaszpórában dolgozó papok közös dalolással tanúságot tesznek arról, hogy ők távol a szülőföldtől is teljesítik az anyanyelv, a kultúra, a hagyomány megőrzésének feladatát. Reméljük, hogy ez a jövőben is hasonló módon hozzájárul nemzetünk megmaradásához a diaszpórában, és a magyar lelkészek elkötelezetten vállalják küldetésünk ezen részének a teljesítését is. Köszönjük Szöcs Jánosnak és Manyinak ezt a szép, kellemes estét!

Késő este értünk vissza kismartoni szálláshelyünkre, ahol még néhányan éltek az együttléttel kínálta lehetőséggel és folytatták a beszélgetést a jelenről, jövőről.

Amikor találkozónk harmadik napján egymástól búcsút vettünk, az volt mindenünk meggyőződése, hogy az ilyen összejövetelek megerősítenek minket lelkiekben, és azt sugallják, hogy ne engedjünk semmiféle erőnek, ami minket ettől eltántorítana, hanem hivatásunk tudatában vállaljuk továbbra is a magyarság ügyének szolgálatát is érintő küldetésünk teljesítését. Adja Isten, hogy így legyen!

Vencser László

A KATONA MÁRTON ÁRON NYOMDOKAIN

Magyar zárándokok Doberdóban

Immár harmadszor jártak zárándokok a katona Márton Áron nyomdokain az egykori doberdói harctéren január 18. és 22. között.

Az Isonzónál, a doberdói fennsíkon kezdte meg harctéri szolgálatát a 19. életévét épp csak betöltött Márton Áron. A 82. székely gyalogezred katonájaként, a San Martino del Carso falu közelében harcoló temesvári 61. gyalogezred 8. századához volt beosztva. Harctéri szolgálatának kezdete 1915. november 6. Néhány hét múlva szakaszvezetővé léptették elő, majd 1916. július 1-jével zászlóssá. Több mint nyolc hónapon át védte Doberdónál a Monarchia határát, egészen 1916. július 19-ig, amikor egy lövés a vállát és felkarját éri. Felgyógyulása után, október 8-án, az Ojtozi szorosban folytatja a szolgálatot, mivel időközben zászlóalját ide rendelték át.

Doberdói megsebesülésének 100. évfordulóján szervezett első zárándoklat után (2016. július), immár harmadik alkalommal zárándokoltunk a katona Már-

ton Áron nyomdokain az egykori doberdói harctéren Kovács Gergely posztulátor és Ferencz Kornélia, az Erdélyi Mária Rádió csíksomlyói stúdiójának munkatársa szervezésében.

A két korábbi zárándoklat sikerét mutatja az is, hogy csoportunknak nemcsak a létszáma volt nagyobb, de összetételében is sokszínűbb volt. A zömében gyulafehérvári főegyházmegyes zárándokok mellett képviseltette magát a Nagyvárad Egyházmegye és a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye, de református és unitárius vallású zárándokok is velünk tartottak. Voltak, akik első alkalommal jöttek Márton Áron-zárándoklatra, de olyanok is, akik korábban már vettek részt rajta. A 28 településről érkezett zárándokok legidősebbje 84. életévében járt, a legfiatalabb 20 múlt. Mivel Gergely atya csak Doberdóban tudott csatlakozni hozzánk, lelkivezetőnk a csíkszentdomokosi születésű Bara László atya volt. További négy pap kísért bennünket: Csíki Dénes,

boldogemlékü Áron püspök egykori titkára, Oláh Dénes marosvásárhelyi főesperes, Szilveszter Imre hidegségi plébános és Péter Sándor nyugdíjas atya.

A zárándoklat gyarapította tudásunkat, rengeteget tanulhattunk. A Gergely atya által összeállított tartalmas, információban gazdag, közel 100 oldalas füzet hasznos segítség lesz megőrizni s időnként felfrissíteni a hallottakat. De lélek és érzelem sem maradt táplálék nélkül. A hazaúton többen is elmondták beszámolójukban, hogy nem volt könnyű a nagyapák, dédapák vére által öntözött földön járni. Száz év távlatából is fájó a megemlékezés. Mégis, a kegyelem különleges napjait éltük meg. Megtanultuk még inkább megbecsülni a békét. Közéletben kerültünk Áron püspök gerincességéhez, kitartásához. Az ő közbenjárását kérő imák is másképp hangzottak. Jobban megérthettük boldogemlékü Márton Áron püspök nagyságát.

Gyulafehérvári Főegyházmegye

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarokatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átméletileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkészéggel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatoként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarrramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órákor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órákor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hágua/NL, Luxembourg.

Liège/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróról a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye:

Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 órákor, a hónap utolsó vasárnapján 16 órákor. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadi kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/ 2137-4234. E-mail: Ungarische-Gemeinde.Muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kiségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegye:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy <https://www.facebook.com/ungmis>

Passauai Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau, honlap: www.magyar-missio-passau.de/

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de> és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-1575-3701412, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommem, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncisk Endre, Dömerschulstr. 2, D-97070 Würzburg, Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: peter.varga@mail.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK A VATIKÁNBAN

2004-től van minden kedden reggel magyar nyelvű szentmise a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya kápolnájában. 2017-ben hozzávetőlegesen 1200 hívó vett részt ezeken a szentmiséken, két alkalommal Erdő Péter bíboros, két alkalommal érsek, illetve püspök vezette a koncelebrációt. A misézó pappal egész évben 178 pap koncelebrált.

2018-ban is minden kedden reggel 8 órákor van magyar szentmise a kápolnában. A csoportokat az italiamissiohu@gmail.com e-mail címen kérjük bejelenteni, hogy biztosítani lehessen részvételüket. Felszentelt papoknak, szerzeteseknek minden szentmisén van lehetőség koncelebrálásra. A liturgikus ruhákat a sekrestyében lehet felölteni, ahová legalább 10 perccel a szentmise kezdése előtt érdemes megérkezni.

A Szent Péter-bazilikát 7 órákor nyitják. A térről az ellenőrző kapukon ke-

MEGTÉRÉSÜNK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Üzenete második fejezetében Ferenc pápa Dante Alighieri Isteni színjátékából idézte az ördög képét, amint egy jégből faragott trónuson ül, hiszen ő a megdermedt szeretet fagyábnak lakozik. E képet is segítségül hívva tette fel a kérdést a pápa: Milyen jelek utalnak arra, hogy a szeretetünket az a veszély fenyegeti, hogy kialszik? A pápa egyenesen válaszol: a pénz utáni sóvárgás oltja ki a szeretetet, mely „minden rossznak a gyökere” (1Tim 6,10). Ezt követi az Isten elutasítása, és így vigasztalás keresése a pénzben, az Ige és a szentségek vigasza elé helyezve a vigasztalásunkat. Mindez erőszakká változik, és azok ellen fordul, akiket veszélynek tart saját biztonsága ellen, mint amilyenek a meg nem született gyermek, az idős beteg, az idegen, az embertárs, aki nem felel meg az elvárásoknak.

A teremtett világ is csendes tanúja a szeretet kihűlésének, mert megmérgezi a gondatlanságból elszórt sok szemét. A tengerek is nyugtalanok, be kell takarniuk az erőszakos migrálás számos hajótörésének maradványait. De az egek is nyugtalanok, mert ugyan Isten szándéka szerint a dicsőségét énekelnék, de most repülőgépek karcollják össze (...).

Végül kihül a szeretet a közösségeinkben is – szögezte le a pápa –, majd az Evangélium Gaudium apostoli buzdítására utalt, melyben megpróbálta összegyűjteni a szeretet megszűnésének legnyilvánvalóbb jeleit, melyek: az önző tétlenség, a pesszimizmus, az elszigetelődés és az állandó testvérháborúba keveredés veszélye, az evilági gondolkodásmód (...).

Mi a teendő? – teszi fel a kérdést a pápa az üzenet harmadik fejezetében. Az Egyház, mint anya és tanítómaster az igazság keserű gyógyszere mellett az ima, az aláztság és a böjt édes orvosságát ajánlja. Ha több időt szentelünk az imádságra, ha megengedjük a szívünknek, hogy felfedezze a hazugságokat, melyekkel becsapjuk magunkat, akkor végre Isten vigasztalásait tudjuk keresni, aki a mi Atyánk és életet akar számunkra. (...)

Vatikáni Rádió

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órákor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Erdő Péter bíboros két alkalommal vezette a koncelebrációt 2017-ben

resztül lehet bejutni a bazilikába. A szentmisére érkezőket általában együtt szokták beengedni. Gyülekező tehát a bazilikában van, ha szemben állunk a baldachinos oltárral, akkor a bal oldalon, a grottákba vezető lépcsők előtt. Abban az esetben, ha le van zárva az oltár előtti rész, bal oldalon, a sekrestyébe vezető folyosó előtti részen lehet gyülekezni.

A hét más napján is, kivéve szerdát, lehet misézni a magyar kápolnában, amit előre le kell foglalni. Időpontok: 7 óra 15 és 8 óra.

A foglalásban szükség esetén szívesen nyújtok segítséget.

Németh László
olaszországi magyar főlelkész

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE

H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97

Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: életunk@keresztenelet.hu

www.keresztenelet.hu

*

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző, Vince András

*

Redakción und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Überser mit Luftpost USD 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt teilweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Orbán Viktor miniszterelnök Bécsben

Christoph Schönborn bíboros a bécsi érseki palotában fogadta Orbán Viktort január 30-án. A magyar miniszterelnök és a bécsi érsek beszélgetésének központjában Európa és a Közel-Kelet helyzete állt. A Bécsi Főegyházmegye közleménye szerint az informális találkozó Orbán Viktor kérésére történt. A találkozón részt vett Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere, valamint Lázár János kancelláriaminiszter is. A megbeszélés során Schönborn bíboros köszönetét fejezte ki a magyar államnak a támogatásért, amit Irak és a szíriai Aleppó újjáépítésére fordít.

Adomány a kárpátaljai gyermekkórháznak

(Fotó: MTI)

A kárpátaljai magyar családok bal-eset-megelőzését segítő háromezer látogatási mellényt és a megyei gyermekkórháznak pulmonológiai inhalátorokat adott át magyarországi támogatásként közel hárommillió forint összértékben Soltész Miklós államtitkár és a Katolikus Karitászi január 10-én Munkácson. Écsy Gábor, a Katolikus Karitászi országos igazgatója elmondta, a segélyszervezet kárpátaljai kórházmissziója keretében 2016 óta rendszeresen támogatja a gyermekek kórházi kezelését és ellátását.

A szent életű orvosra emlékeztek Felvidéken

A csallóközi Felbár templomában minden évben megemlékeznek a faluban egykor élt Boldog Batthyány-Strattmann László grófról, a szegények orvosáról. Az istenfélő szemorvos sok embernek adta vissza a szeme világát, és szimbolikus értelemben is – példamutatásával – felnyitotta mások szemét. Az idei ünnepre január 21-én került sor a felvidéki településen.

Elhunyt Joachim Gnilka

Európa legöregebb katolikus bibliksa Joachim Gnilka 2018. január 18-án eltávozott tőlünk. Temetése Münchenben február 31-én, szerdán lesz. A kelet-európai, lengyel és magyar bibliksok nagy barátja és támogatója volt. Kedvelte Magyarországot és a szegedi konferenciát, melynek rangot adó gyakori látogatója és előadója is volt.

Magyar Életfa-díj

A vajdasági magyar közösségek megtartásáért tevékenykedők életművének elismeréseként odaítélt Magyar Életfa-díjakat január 12-én adták át

Zentán, a magyar kultúra napja alkalmából tartott délvidéki központi ünnepségen. Kalapis Sztóján szalézi szerzetest a magyar keresztény szellemiség életben tartásáért és a szórványban élő magyar fiatalok anyanyelvi oktatásáért végzett munkájáért díjazták.

Egyre kevesebb katolikus Ausztriában

Ausztria eredendően mindig is katolikus ország volt, 1951-ben még a lakosság 89 százaléka tartozott a római katolikus egyházhoz. Ez 2001-re 73,6 százalékra, 2011-re pedig 64,3 százalékra esett vissza. 2016-ban már csak a népesség 58,8 százaléka tartozott – az Egyház saját nyilvántartása szerint – a római Egyházhoz, tavaly pedig újabb mélypontra süllyedt: 58,3 százalékra, vagyis az év végére 5,11 millió katolikus maradt Ausztriában. A Die Presse című lap cikke az egyházmegyék saját nyilvántartását összesíti, amely szerint tavaly több mint 53 ezer ember lépett ki a katolikus Egyházból, míg 2016-ban majdnem 55 ezer (2010-ben volt a csúc, akkor majdnem 86 ezer ember lépett ki). Bár a 8,5 milliós Ausztriában elvileg még mindig több mint ötmillió katolikus van, hitüket csak nagyon kevesen gyakorolják (...). Két vasárnapi számlálás szerint a templomba járó hívek száma nagyjából 545 és 595 ezer közt van.

Felújítják az elárasztott templomot

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség által vezetett Maros megyei önkormányzatok támogatást nyújtanak a vízzel elárasztott, majd 2014-ben összemolott bözdújfalusi katolikus templom újjáépítéséhez. Az egykori katolikus templom helyére olyan létesítményt terveztek, amely az egykori település valamennyi felekezetét képviselné. A templom 2014. június 29-én omlott össze. A Ceausescu-diktatúra utolsó éveiben kezdték építeni azt a 625 méter hosszú és 28 méter magas gátat, amely a Küsmöd patak vizét duzzasztotta meg Erdőszentgyörgy közelében. A hivatalos álláspont szerint a tavat árvízvédelmi célból hozták létre Bözdújfalun helyén, a vízből kiemelkedő templomtorony azonban a romániai falurombolás szimbólumává vált. □

A bözdújfalusi templom

KÖSZÖNETET MONDUNK TÁMOGATÓINKNAK:

Tóth Béla Tihamér, Németország – 150 EUR; Ordódy Valentin, Franciaország – 50 EUR; Giesswein Tamás és Éva – 50 EUR; Pittner Kaspar, Németország – 30 EUR; Leitner Zsuzsanna, Németország – 50 EUR; Wurm-Erdős Erzsébet, Németország – 10 EUR; Kovács Magdaléna, Németország – 20 EUR; Gality István és Ilona, Németország – 10 EUR.

Az *Életünk* támogatására adományokat a következő számlára lehet befizetni:

szent maximilian kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

(Kérjük, hogy az átutalás során tüntessék fel az ADOMÁNY szót.)

RENDSZERES SZENT LITURGIA LONDONBAN

Húsvétig előreláthatóan minden hónap utolsó vasárnapján várják magyar nyelvű szent liturgiára az Angliában élő magyar görögkatolikusokat a londoni ukrán görögkatolikus székesegyházban.

Az Angliában élő magyar görögkatolikusok a múlt év végén nagy örömmel és várakozással gyűltek össze az első magyar nyelvű szent liturgiára és a három főpásttorral való találkozásra a londoni ukrán görögkatolikus templomában. Ez a közös ünnepelés egyben kezdet is volt: azóta novemberben és decemberben is részt vehettek egy-egy szent liturgián Jaczkó Sándor helynök vezetésével.

A szertartások folytatódnak a következő hónapokban is. A szent liturgiák utáni beszélgetéseken lehetőség nyílik egymást megismerni, kérdezni, gondolatokat és tapasztalatokat megosztani. Egy különböző korosztályokat magában foglaló, nyitott és befogadó közösség formálódhat ezáltal, ahol a résztvevők egy közös gyökerekkel és hagyományokkal rendelkező nagy család tagjainak érezhetik magukat.

Görögkatolikus közösség Londonban

A szent liturgiák húsvétig előre láthatólag minden hónap utolsó vasárnapján délután 3 órától fognak kezdődni a londoni ukrán görögkatolikus székesegyházban. A szertartásokra és az utánuk következő beszélgetésekre szeretettel várunk mindenkit.

Időpontok: február 25. és március 25., 15 órától. Helyszín: Ukrainian Catholic Cathedral of the Holy Family in Exile, Duke Street – corner of Weighhouse Street, Mayfair, London.

Hajdúdorogi Főegyházmegye

EURÓPAI PÜSPÖKÖK A MUSZLIM KAPCSOLATOKRÓL

Hit és spiritualitás keresztények és muszlimok között? – ez volt a témája az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) muszlimokkal való kapcsolatokért felelős képviselői ötödik találkozójának, amelyet február 7. és 9. között tartottak az észak-albániai érseki székhelyen, Shkodra városában.

Angelo Massafra OFM érsek meghívására első alkalommal rendezték Albániában a tanácskozást, mely a Katolikus Egyház érdeklődését tanúsítja a kontinensen jelen levő más vallások híveivel, különösen is a muszlim közösséggel folytatott párbeszéd iránt, továbbá bemutatja széles körű tevékenységét e területen – olvasható a találkozóról kiadott közleményben.

A CCEE ülésén a teológiai-spirituális elmélkedés és a vallásközi kapcsolatokat érintő kezdeményezések, valamint bevált gyakorlatok áttekintése került előtérbe.

Albánia muszlim többségű ország, ahol a nemzeti küldöttek az iszlámot és a muszlim-keresztény párbeszédet érintő teológiai és spirituális témákat vitattak meg. A tanácskozáson részt vett két albániai muszlim értelmiségi is, akik a szunnita és az Albániában nagyon fontos bektási konfraternitás képviselői: Lauren Luli szunnita imám, az albániai muszlim közösség alelnöke és

Edmond Brahimaj Kryegjshi, a bektási közösség vezetője.

Az albániai találkozó második részében a nemzeti képviselők lelkipásztori témákkal foglalkoztak: Vincent Feroldi atya, a francia püspöki konferencia muszlim kapcsolatokért felelős nemzeti szolgálatának igazgatója bemutatta azokat a lelkipásztori kihívásokat, amelyek a keresztény-muszlim vegyes házasságokban mutatkoznak. Claude Rault nyugalmazott algériai püspök saját tapasztalatait osztotta meg a spiritualitás alapuló muszlim-keresztény vallásközi párbeszédéről. Andrea Pacini teológus, tanár az iszlám teológiai helyzetéről mondott beszédet a kortárs keresztény gondolkodás szemszögéből. Khálid Butrusz Akasa, a Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanácsa iszlámért felelős irodavezetője felolvasta Jean-Louis Tauran bíboros, a vatikáni dikasztérium elnökének köszöntőszavait; tájékoztatta a résztvevőket a pápai tanács tevékenységéről.

Vatikáni Rádió

NEM NYUGODHATUNK BELE A MEGOSZTOTSÁGBA

Ökumenikus imahét a svájci magyarok körében

Szerte a világon január 21-én vette kezdetét az idei ökumenikus imahét a keresztények egységéért. Ebből az alkalmából a berni Szentháromság katolikus főplébánia és a Magyar Nagykövetség ünnepi istentiszteletre hívta a svájci főváros keresztényeit.

Az ökumenikus rendezvényen bemutatták a Soli Deo Gloria – a magyar protestáns reformáció 500 éve című kiállítást is. A szertartást Augustinus Vielhaber domonkos szerzetes vezette, szóno-ka pedig Gáncs Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke volt, aki német nyelvű prédikációjában Ferenc pápa szavait idézve a Szentlélek mindent átformáló erejéről tett tanúságot az ökumené kapcsán.

„Nem nyugodhatunk bele az Egyház megosztottságába. De nem tehetünk úgy se, mintha ez a megosztottság nem is lé-

tezne – mutatott rá. – Az udvariassági látogatásokból nem sok változás fakad... Mindenkinek meg kell mozdulnia... Ehhez azonban a Szentlélek erejét kellene kérnünk, akit viszont – Ferenc pápa szavait idézve – meg akarunk szelídíteni, pedig ez nem lehetséges. Mert Ő az a szél, amelyik innen-oda fúj, de nem tud honnan. Isten ereje az, ami vigasztalást nyújt, és erőt ad ahhoz, hogy tovább haladjunk utunkon.”

Az ünnepen részt vett számos Svájcban élő magyar, valamint Magyarországi svájci külképviseletének vezetője, Nagy István nagykövet és Orbán Zsolt László konzul is. A liturgiát követően Christian Schaller kanonok, a rendezvénynek otthont adó Szentháromság-plébánia plébánosa egy hagyományos fondue-ebéden látta vendégül a közösséget.

Nagy Norbert